ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1943 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 373

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 506. Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 175)1941 Ν. Διατάγματος (ἀναθημοσίευσις) 1
Ν. 896. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 952) 1937 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1644)1939. 2
Ν. 897. Περὶ ἐξαιρετικῶν τινων μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Νομῶν καὶ Ἐπαρχιῶν. 3
Ν. 898. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5383)1932 Νόμου «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας. 4
Ν. 899. Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τρόπου αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου πληρωνομένων συντάξεων καὶ ἐνίων εἰδικῶν διατάξεων Νομικῶν τινῶν Προσώπων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 5

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου τοῦ Χρήστου Γ. Φωτιάδου. 6
Περὶ συστάσεως Γραφείου Ἐπάρχου Ἰθάκης. 7
Περὶ προαγωγικῶν ἐξετάσεων Ε. Μ. Πολυτεχνείου. . . 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 506.

* *Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 175)1941 Ν. Δ)ματος.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 175)1941 Ν. Δ. καταργεῖται.

2. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω καταργουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος νομίμως γενόμεναι συναλλαγαὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀναλαβόντος τὴν διαχείρισιν τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας ἀποκαταστάντος δὲν θίγονται, ἀπὸ δὲ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναβιοῖ ἡ πτώχευσις αὐτοῦ, ἀλλ' αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 635)37 ἀνικανότητες δὲν ἀναβιοῦσιν.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελλητὶ ὁριστικὸν σύνδικον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναβιώσης πτωχεύσεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐδαφίων 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀν. Νόμου 635)1937.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 896.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 952)1937 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1644)1939.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 952 (ἐδ. Κ. 469)19)11)37) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1644 (ἐφ. Κ. 103)20-8-39) Α. Ν. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐγκρινόμενα βιβλία μετὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν ὁρισθέντων βραβείων περιέρχονται εἰς τὴν πλήρη κυριότητα καὶ ἰδιοκτησίαν τοῦ Ο.Ε.Σ.Β., ὅστις δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ καὶ ἐκμεταλλεύηται ταῦτα κατὰ πλήρες ἰδιοκτησίας δικαίωμα. τῶν συγγραφέων καὶ κληρονόμων ἢ τῶν εἰδικῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τοῦ ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ὡς καὶ παντὸς ὁπωσδήποτε ἀξιοῦντος δικαιώματα ἐπὶ τῶν βιβλίων τούτων ἀπορρεόντων τῆς ἐπ' αὐτῶν πνευματικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἀποστερουμένων οἱασδήποτε ἑτέρας ἀξιώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν εἰς τὸ μέλλον.

2. Ὁσάκις ὅμως ὁ Ὀργανισμὸς προβαίνει εἰς τὴν ἀνατύπωσιν βιβλίου τινός, τότε ἐφ' ὅσον θὰ ἐχῃ παρέλθει τριετία ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου, θὰ καταβάλλῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσει του εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου ἐτησίως καὶ ἐφ' ὅσον τὸ βιβλίον θὰ παραμένῃ ἐν ἐγκρίσει ἐπὶ μίαν τριετίαν, συμπληρωματικὴν ἁμοιβὴν λόγῳ τῆς ἀνατυπώσεως, ποσὸν ἴσον πρὸς 1)2 τοῦ ἀρχικοῦ βραβείου ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι ὁ συγγραφεὺς θὰ δέχηται, ὅπως ἐπιφέρῃ τὰς ἐνδεχομένας ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑποδεικνυομένας ὡς ἐπενεκτέας κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν μεταβολὰς εἰς τὸ βιβλίον (συμπληρώσεις, διορθώσεις, μεταστροφὰς εἰς τὴν διάταξιν τῆς ὕλης κλπ.) καὶ ἐπιμελεῖται ὑπευθύνως τῆς ἀνατυπώσεως ἄνευ ἀξιώσεως πρὸς τρίτους διὰ τὴν σπουδαίαν ἐργασίαν ἀποζημιώσιν.

* Ἀναθημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 284 τῆς 30 Αὐγούστου 1943 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἤδη κρατοῦσα νομισματικὴ ἀστάθεια τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παρ. 2 καταβλητέον ποσὸν ἑκάστης δόσεως συμπληρωματικῆς ἀμοιβῆς θὰ πολλαπλασιάζηται ἐπὶ συντελεστὴν καθοριζόμενον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ο.Ε.Σ.Β., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γενομένας ἀνατυπώσεις μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως, τῆς πρώτης δόσεως, ὡς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων καταβλητέας συμπληρωματικῆς ἀμοιβῆς, λογιζομένης ὡς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸ ἔτος 1943.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Ι. ΠΑΣΣΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 897 (3)

Περὶ ἐξαιρετικῶν τινων μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Νομῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ γενικὴ πολεμικὴ κατάστασις, ἵνα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατίθηται εἰς Ἐπάρχους ἡ ἄσκησις ἁρμοδιότητος Νομάρχου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ ὑπάγωνται Ἐπαρχίαι ὑπὸ Νομαρχίας ἄλλας ἐκείνων ὑφ' ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπάγονται, ἢ ὑπάγωνται Νομοὶ ἀμέσως ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποσπώμενοι τῶν οἰκείων Γενικῶν Διοικήσεων, ἔτι δὲ ν' ἀσκῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν οἰκείων Νομῶν καὶ Ἐπαρχιῶν αἱ διοικητικοῦ περιεχομένου ἁρμοδιότητες τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

2. Κυροῦνται καὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἔγκυροι, ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ ἀπὸ τῆς 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφορῶσαι εἰς τὴν διοίκησιν Ἐπαρχιῶν τινῶν καὶ Νομῶν τῆς περιφερείας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κυρῶνται καὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἔγκυροι, ἐξ ὑπαρχῆς πράξεις συντελεσθεῖσαι κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα καὶ ἀφορῶσαι εἰς τὴν κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν γενικῶν διατάξεων λόγῳ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, α) ἀνάθεσιν καθηκόντων Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἢ Δημάρχους, ἢ ἰδιώτας καὶ πρὸ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διορισμοῦ των καὶ ἄσκησιν αὐτῶν ὑπὸ τούτων, β) ἄσκησιν ὑπὸ Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων ἁρμοδιότητος μείζονος ἢ εὐρυτέρας τῆς ἐν τῷ νόμῳ προσδιοριζομένης, γ) ἀνάθεσιν εἰς Νομάρχας τῆς πολιτικῆς διοικήσεως περιφερείας μείζονος τοῦ Νομοῦ, δ) ἄσκησιν καθηκόντων Νομαρχῶν ὑπὸ Ἐπάρχων, ε) ἀνάθεσιν εἰς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους τῆς διοικήσεως καὶ ἑτέρου Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας ἐκτὸς τῆς παρ' αὐτῶν διοικουμένης καὶ στ) ἄσκησιν καθηκόντων Γενικῶν Γραμματέων Γενικῶν Διοικήσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ πρὸ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διορισμοῦ των.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτρέπεται ἵνα κυρῶνται, ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀσκησάντων τὰ ἀντίστοιχα καθήκοντα καὶ ἁρμοδιότητας ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ αὐτῶν, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐντὸς γένει διοίκησιν τῶν οἰκείων περιφερειῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀσκήσαντες καθήκοντα Νομάρχου ἢ Γενικοῦ Γραμματέως Γενικῆς Διοικήσεως, ἢ Ἐπάρχου δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ Γενικοῦ Γραμματέως Γενικῆς Διοικήσεως ἢ Ἐπάρχου, ὡς καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ὑπηρεσιακὰς αὐτῶν μετακινήσεις, κατὰ τὰς ἰσχυούσας κατὰ τὰ ἀντίστοιχα χρονικὰ διαστήματα σχετικὰς διατάξεις.

Ἐπίσης δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως, ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει των ὡς Νομαρχῶν ἢ Γενικῶν Γραμματέων Γενικῶν Διοικήσεων ἢ Ἐπάρχων, εἰς τὴν θέσιν των, καὶ ἐπιστροφῆς, ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ των, μέχρι τοῦ τόπου, ἐξ οὗ, ἐπὶ τῇ ἀναθέσει εἰς αὐτοὺς τῶν ἐν λόγῳ καθηκόντων, μετεκινήθησαν, κατὰ τὰς περὶ τούτων ἰσχυούσας κατὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἀνω χρονικὰ διαστήματα διατάξεις.

2. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τυγχάνοντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ Δήμαρχοι καὶ μισθοδοτηθέντες, ὡς τοιοῦτοι ἢ λαβόντες τὰ ἔξοδα παραστάσεως τοῦ Δημάρχου, δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παρεχομένων εἰς αὐτοὺς ἀποδοχῶν καὶ ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου.

3. Νομάρχαι εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ πολιτικὴ διοίκησις περιφερείας μείζονος τοῦ Νομοῦ ὡς καὶ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ διοίκησις πλειόνων τοῦ ἑνὸς Νομοῦ ἢ Ἐπαρχιῶν δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ γενομένας μετακινήσεις αὐτῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ, κατὰ τὰς περὶ Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων ἰσχυούσας κατὰ τὰ ἀντίστοιχα χρονικὰ διαστήματα σχετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Κυροῦνται καὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἔγκυροι, ἐξ ὑπαρχῆς, πράξεις τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν, ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφορῶσαι εἰς τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν εἰς νενομοθετημένας θέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, αἵτινες, ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488)1938 Ἀν. Νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν», δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Ι. ΠΑΣΣΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. [illegible]

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5383)1932 Νόμου «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 5383)1932, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1, παρ. 1 ἐδάφ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1714)42, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον συνεδριάζον ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν Μητροπόλεων καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφείῳ, συγκροτεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου καὶ δύο ἐν συνεργείᾳ ἐφημερίων ἱερέων τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως, ὡς τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἑτέρων τοιούτων, ὡς ἀναπληρωτῶν, διοριζομένων ἁπάντων καὶ ἀπολυομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν.

Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, γίνεται διὰ μίαν τριετίαν.

Εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας δευτέραν νόμιμον ἕδραν, δύναται νὰ συγκροτηθῇ καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὸν Μητροπολίτην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Πρωτοσύγγελος ἢ ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος. Τὰ δὲ τακτικὰ μέλη; οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν κατὰ σειρὰν διορισμοῦ.

Τὰ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκλείποντα μέλη, ἀντικαθίστανται δι' ἑτέρων ἐφημερίων ἱερέων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.

"Αρθρον 2.

Εἰς τὸ ἐδάφ. γ' τοῦ ἄρθρου 10, τοῦ νόμου 5383)1932, μετὰ τὰς λέξεις «μὴ μισθοδοτουμένους,» προστίθεται «ἢ συνταξιούχους».

Εἰς τὸ ἐδάφ. ε' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 5333)1932 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 ἐδαφ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942, ἡ φρᾶσις «μετὰ πάυσεως» ἀντικαθίσταται «μετὰ ἢ ἄνευ πάυσεως ἢ μεταθέσεως».

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5383) 1932 ἡ φρᾶσις «μέχρις 20 ἡμερῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι 30 ἡμερῶν μετὰ ἢ ἄνευ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀφφικίου». Ἡ δὲ φρᾶσις «μέχρι δύο μηνῶν», διὰ τῆς φράσεως «μέχρι ἓξ (6) μηνῶν».

"Αρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ)ματος 1714)942 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεως κρίνῃ, ὅτι εἰς τὸν κατηγορούμενον, δέον νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ὁριζομένων, κηρύττει ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀποστέλλον τὴν ἀπόφασίν του μεθ' ὁλοκλήρου τῆς δικογραφίας πρὸς τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον, ὅπερ ἐπιλαμβάνεται πρωτοδίκως τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1996)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον, συγκροτεῖται ἐκ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Συνοδικοῦ Ἀρχιερέως καὶ τεσσάρων τακτικῶν Συνοδικῶν μελῶν, ὁριζομένων διὰ κλήρου κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν ἑκάστης Συνοδικῆς Περιόδου. Διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κλήρωσιν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστης Συνοδικῆς περιόδου συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Συνοδικῶν, πλὴν τῶν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ πρώτου τῇ τάξει.

Ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλήρων ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος. Οἱ κληρωθέντες 4 Συνοδικοὶ συγκροτοῦσι μετὰ τοῦ πρώτου τῇ τάξει τὸ διὰ τὸ ἀρξάμενον συνοδικὸν ἔτος πρωτοβάθμιον συνοδικὸν Δικαστήριον.

"Αρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1996)1939, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς.

Τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὡς Προέδρου καὶ ἓξ (6) Συνοδικῶν Ἀρχιερέων τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ κατὰ τὴν σειρὰν τῶν Πρεσβυτῶν τοῦ νεωτέρου ἑβδόμου παραμένοντος ὡς ἀναπληρωτοῦ.

Ὁ ἀναπληρωτὴς καλεῖται ὡς τοιοῦτος εἰς ἀμφότερα τὰ Δικαστήρια πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀπόντος ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου μέλους.

Εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον Δικαστήριον, ἐν ἐλλείψει τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καλεῖ ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἢ ὁμόρων ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν.

Ἀναπληρωταὶ τοῦ Πρωτοβαθμίου πλὴν τοῦ ἀναπληρωτοῦ, καλοῦνται ἐκ τοῦ μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου.

Συνοδικός, δικάσας εἰς κατώτερον ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, εἴτε ὡς Πρόεδρος εἰς τὸ Ἐπισκόπικόν, εἴτε ὡς μέλος εἰς τὸ πρωτοβάθμιον, κωλύεται νὰ μετάσχῃ ὡς δικαστὴς εἰς ἀνώτερον Δικαστήριον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον δικάζει εἰς πρῶτον βαθμὸν τὰς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος διαβιβαζομένας ὑποθέσεις τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων. Ἐπιβάλλει δὲ πάσας τὰς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένας ποινάς, ὡς καὶ τὴν καθαίρεσιν μέχρι τοῦ πενταπλασίου δὲ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὁριζομένων ποινῶν.

"Αρθρον 8.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1714) 1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

Ὁ ἁρμόδιος Μητροπολίτης ἢ ἐν περιπτώσει χηρείας τῆς Μητροπόλεως, ὁ τοποτηρητὴς αὐτῆς, λαβὼν ὁπωσδήποτε γνῶσιν, εἴτε συνεπείᾳ ὑποβαλλομένης εἰς αὐτὸν μηνύσεως, ὅτι κληρικὸς ἢ μοναχὸς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα συνεπαγόμενον κανονικὴν ποινήν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ δὲν πρόκειται περὶ ἐλαφροῦ παραπτώματος δι' ὃ δύναται ν' ἀσκήσῃ τὰ διοικητικὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἐνεργεῖ αὐτοπροσώπως τακτικὰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις ἢ ἀναθέτει τὴν διεξαγωγὴν ἢ καὶ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν εἰς ἕν τῶν μελῶν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Νόμου 5383 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως διενεργουμένας ἀνακρίσεις προσλαμβάνεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς κληρικὸς ἢ μοναχὸς ὡς γραμματεύς, ὅστις καὶ προσυπογράφει τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσιν.

Ἐὰν τὰς ἀνακρίσεις διεξάγῃ κληρικὸς ἐντολῇ τοῦ οἰκείου

ἀρχιερέως παρίσταται καὶ ἕτερος κληρικὸς εἴτε ὡς γραμματεύς, εἴτε ὡς συμπράττων εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὅστις καὶ συνυπογράφει τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσιν.

"Αρθρον 10.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Νόμου 5383 ἡ φρᾶσις «τοῦ τε κατηγορουμένου κλπ.», μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων».

"Αρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 114 προστίθεται ὡς συνέχεια αὐτοῦ ἡ φρᾶσις «μέχρι καὶ τοῦ τριπλασίου τῆς πρώτης χορηγηθείσης προθεσμίας κατ' ἀνώτατον ὅριον, μεθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος θεωρεῖται ὡς ἀρνούμενος ν' ἀπολογηθῇ καὶ ἡ ἀνάκρισις περικοπεῖσα».

"Αρθρον 12.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 123 ἐδαφ. β' τοῦ Νόμου 5383 διαγράφεται ἡ φρᾶσις «καὶ τοῦ τυχὸν συνηγόρου αὐτοῦ».

"Αρθρον 13.

Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ Νόμου 5383 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐὰν ἡ προθεσμία παρῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς αἰτιολογημένης ἐντῇ ἀποφάσει. Ἡ δὲ φρᾶσις «ἐπιβαλλούσης ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας» διαγράφεται.

"Αρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 132 τοῦ Νόμου 5383 ἡ φρᾶσις «ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ὑποβάλλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὁ Μητροπολίτης ὑποβάλλει μετ' ἐκθέσεως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἡ δὲ φρᾶσις «οὗτος δὲ ὁρίζει κλπ.», μέχρι τέλους διαγράφεται.

"Αρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 133 τοῦ Νόμου 5383)1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καταδικασθείς, α') εἰς στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος πέραν τῶν δύο, μηνῶν, β') εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέραν τῶν 1.000 δραχμῶν, γ') εἰς ἀργίαν πέραν τῶν ἓξ μηνῶν, δ') εἰς σωματικὸν περιορισμὸν πέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ ε') εἰς παῦσιν τῶν μὲν ἐφημερίων ἀπὸ τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως, τῶν δὲ ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Συμβούλου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου καταδικασθεὶς πρωτοδίκως ἐρήμην εἰς κατ' ἀντιμωλίαν δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου.

"Αρθρον 16.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύει ὡς εἶχεν τὸ ἄρθρον 135 τοῦ Νόμου 5383)1932 τὸ καταργηθὲν διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 12)6)1935 προστίθεται δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἡ φρᾶσις «μέχρις ἓξ μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁποίων ὁ καταδικασθεὶς ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐξεδικάσθη ἡ ἔφεσις αὐτοῦ.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 135 προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος «ἐὰν τὸ κατ' ἔφεσιν Δικαστήριον ἐπιβάλλει κατωτέραν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀργίαν, ὁ καταδικασθεὶς δικαιοῦται μόνον τῶν ἐκ τοῦ Νόμου δικαιωμάτων διὰ τὸν πέραν τῆς ἀποφάσεως χρόνον, ἄνευ ἄλλης ἀπαιτήσεως, διὰ τὴν ἐπὶ πλέον διανυθεῖσαν ἀργίαν. Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἐπιβάλλει μείζονα τῆς ἐκτεθείσης ἑξαμήνου ἀργίας ἡ διανυθεῖσα συντελεῖται εἰς τὴν τῆς νέας ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς ἔχει ἀναλάβει καθήκοντα διακόπτει αὐτὰ πρὸς συνέχειαν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

"Αρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 137 τοῦ Νόμου 5383)1932 ἀντὶ τῆς φράσεως «ἀποβάλλει ἐντὸς δύο «ἡμερῶν» τίθεται ἡ φρᾶσις «ἀποβάλλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν.

"Αρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 153 τοῦ Νόμου 5383)1932 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, αἱ καταστᾶσαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὁριστικαὶ καὶ τελεσίδικοι, ἐκτελοῦνται τῇ συνδρομῇ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ οἰκείου ἱεράρχου ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Οἱ εἰς σωματικὸν περιορισμὸν καταδικαζόμενοι ἱερομόναχοι, μοναχοὶ ἢ μοναχαὶ ἐκτίουσι τὴν ποινὴν αὐτῶν εἰς ἑτέραν Μονὴν τοῦ Κράτους ἢ τῆς ἰδίας Μητροπόλεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς εἰς ἣν ἐκτίσει τὴν ποινὴν του ὁ καταδικασθείς, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως μὴ ἐπιτρέπων τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς Μονῆς.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἐκτίων τὴν ποινὴν ἀπομακρυνθῇ αὐτοβούλως ἐκ τῆς Μονῆς πρὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς αὐτοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ Μονὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶναι ἐγγεγραμμένος ὁ καταδικασθεὶς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν νέων κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεων, ἐπὶ τῇ καταφρονήσει Ἐκκλησιαστικῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ποινὴ ἐκτίσται ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Μητροπόλει ἢ νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς ὃν ἀνήκει ἡ Μονή, ἐν ᾗ ἐκτίσει τὴν ποινὴν ὁ καταδικασθείς.

Τὰ ἔξοδα μεταγωγῆς τῶν καταδικαζομένων εἰς τὸν τόπον τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου, τὰ δὲ ἔξοδα διατροφῆς αὐτῶν βαρύνουσι τὸν καταδικασθέντα καὶ τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτοῦ, βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δικαιωμάτων τοῦ καταδικασθέντος.

"Αρθρον 19.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1714)1942 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Α.Ν. 1906)1939 καταργοῦνται.

Ἡ καταργηθεῖσα ποινὴ δύναται ν' ἀφεθῇ ἢ ἐλαττωθῇ ἢ μεταβληθῇ διὰ χάριτος, τὸ περὶ χάριτος Διάταγμα ἐκδίδεται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ πρότερον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἀφέσεως, ἐλαττώσεως ἢ μεταβολῆς τῆς ποινῆς ἐφ' ὅσον ἐξέτισε πλέον τοῦ ἡμίσεως.

Ἐπὶ χάριτος εἴς τινα τῶν ὑπὸ Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων καταδικασθέντων κληρικῶν ἢ μοναχῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος γνωμοδοτεῖ μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Προκειμένου περὶ χάριτος εἰς καταδικασμένον εἰς καθαίρεσιν ἐφ' ὅσον ὅμως αὕτη κατεγνώσθη δι' ἐγκλήματα μὴ πολιτικὰ τῆς ἱερωσύνης ἡ πρότασις χάριτος δέον νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πλειόντων τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς, τῆς ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ὑφ' ὧν παρόντων μελῶν.

Ἵνα δοθῇ χάρις ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

"Αρθρον 20.

Πᾶσα διάταξις ὁποσδήποτε ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσι εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ὁ Νόμος 5383 ὡς καὶ οἱ τροποποιήσαντες αὐτὸν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ. Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Ι. ΠΑΣΣΑΛΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

---

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 899.

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου πληρωνωμένων συντάξεων καὶ ἐνίων εἰδικῶν διατάξεων Νομικῶν τινων Προσώπων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν ;

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 200)1943 Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ρυθμίζει δι' ἀποφάσεών του τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὡς καὶ τὴν εἰς πλείονας τῆς μιᾶς δόσεις καταβολὴν τῶν μηνιαίων τούτων ἀποδοχῶν.

Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσα πρὸς τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 186468)4-8-43 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ διὰ τοῦ Νόμου 250)1943 ἐξουσιοδότησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν διὰ τροφίμων ἀνάλογον ἐνίσχυσιν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν πραγματοποίησιν ταύτης ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 250)1943, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἐνίσχυσις εἰς τρόφιμα τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων παρέχεται εἴτε ἐπὶ πιστώσει εἴτε εἰς βάρος τῶν κατ' ἰδίαν Νομικῶν Προσώπων συμφώνως πρὸς τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἑκάστοτε ὁριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ κατ' ἀρχὴν τῇ χρηματοδοτήσει τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀπολήψει, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὁρισθησόμενα.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας Νομικοῦ τινος Προσώπου πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰς βάρος αὐτοῦ καταλογιζομένης κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκ τοιαύτης αἰτίας δαπάνης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως λογίσῃ ταύτην ὡς ἔκτακτον ἄτοκον δανειακὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Δημοσίου ὁρίζων καὶ τοὺς ὅρους ἀποδόσεως ταύτης.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἐνεργουμένων ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πάσης φύσεως δαπανῶν ἐγγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδία πίστωσις.

4. Ἡ ἤδη ὑφισταμένη Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Νόμου 250)43 ἐνισχυομένη διὰ δύο ἐκπροσώπων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθίσταται ἁρμοδία διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπισιτιστικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν Ν.Π.Δ.Δ. συγκροτουμένη ἐξ ἀνωτέρων τακτικῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἑδρευόντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰς ἣν δύνανται νὰ μετέχωσι καὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ἄλλα κατάλληλα πρόσωπα. Παρὰ ταῖς τελευταίαις ταύταις Ἐπιτροπαῖς ὁρίζεται πάντοτε διὰ τῆς συνιστώσης ταύτα ἀποφάσεως ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις πέραν τῆς διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως καθοριζομένης ἁρμοδιότητος δικαιοῦται ὅπως ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀμέσως τὸ ζήτημα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις καὶ ἀποφασίζει.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου θέλει συσταθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἰδία ὑπηρεσία τὸ προσωπικὸν τῆς ὁποίας ἀποτελεσθήσεται δι' ἀποσπάσεως ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐδρευόντων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐνεργουμένης διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Οἱ ἐνεργοῦντες οἱανδήποτε πρᾶξιν διαχειρίσεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας δημοσίου ὑπολόγου.

7. Τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπισιτιστικῆς ἐνισχύσεως δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξαιρῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων εἴτε ὡς τυγχάνοντες ὁμοίας ἐνισχύσεως ἄλλοθεν εἴτε λόγῳ εἰδικῆς ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν ἢ ἄλλης εἰδικῆς δικαιολογίας, κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν..

8. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων κατεχόντων καὶ ἑτέραν θέσιν παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ παρ' ἑτέρῳ Νομικῷ Προσώπῳ, οὗτοι τυγχάνουσι τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐνισχύσεως μόνον ἐφ' ἅπαξ καὶ συγκεκριμένως ἐκ τῆς θέσεως παρ' ἣ τὸ πρῶτον διωρίσθησαν.

9. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τῆς ὑπ' ἀριθ. 186478) 1943 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 250)43 ἐνεργούμεναι πληρωμαὶ ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν πληρωμὴν παντὸς δημοσίου φόρου, τέλους, κρατήσεως ὑπὲρ τρίτων καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀνατρέχει ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Νόμος 250)1943.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 200)1943 Νόμου περὶ παροχῆς ἡμερησίου ἐπιδόματος τροφῆς εἰς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος τροφῆς δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξαιροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. εἴτε ὡς τυγχάνοντες τούτου ἄλλοθεν εἴτε λόγῳ εἰδικῆς ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν των ἢ ἄλλης εἰδικῆς δικαιολογίας κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ὑπ' ἀριθ. 121265, 142472, 197209, 219531 καὶ 227672 τοῦ 1943 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐχορηγήθη τοιοῦτον ἐπίδομα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χορήγησις ἐκτάκτων οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τὰς ἐπιδοτουμένας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τμῆμα αὐτῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1943, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκ τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν χορηγηθεισῶν ἢ χορηγηθησομένων ἐκτάκτων οἰκονομικῶν παροχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρέχῃ ἄτοκον δανειακὴν ἐνίσχυσιν παρὰ τοῦ Δημοσίου ὁρίζων καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀποδόσεως ταύτης.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐπιβαλλόμεναι κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις κρατήσεις ἐξακολουθοῦσι καταβαλλόμεναι ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁριζομένου βασικοῦ των μισθοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθοριζομένων μηνιαίων ἀποδοχῶν.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτῶν Ὑπαλλήλων κράτησις ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 200)1943 Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Διὰ πᾶσαν αὔξησιν τῶν συντάξεων τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δυκαίου εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἠσφαλισμένους ἀπαιτεῖται, πρὸς τῇ ἀποφάσει τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου καὶ κοινὴ ἀπόφασις τοῦ ἐποπτεύοντος τὸ Νομικὸν Πρόσωπον Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθμ. 1699)42 τεθειμένος περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Συνεταίρων ἑκάστου τῶν κατ' ἐκτέλεσιν τούτου ἱδρυθέντων Προμηθευτικῶν Συνεταιρισμῶν Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὰς παρεχομένας πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐξοφλήσεις παρὰ τῶν μετεχουσῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Συμψηφισμοῦ Τραπεζῶν ἐπὶ τῶν μέσῳ τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ συναλλαγῶν δι' ἐπιταγῶν, ἐφαρμόζονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν τὰ ἑκάστοτε περὶ τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ καὶ τῶν μετεχουσῶν αὐτοῦ Τραπεζῶν ὁριζόμενα.

Ὁμοίως, ἐπὶ τῶν μέσῳ τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ συναλλαγῶν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ πᾶσαι αἱ ἑκάστοτε λαμβανόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς δι' ἐπιταγῶν συναλλαγὰς τῶν μετεχουσῶν τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἵνα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, διαθέσῃ μέχρι ποσοῦ δρχ. 1.000.000 ἐκ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐνεργουμένου ἔρανου ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας Προνοίας Ἀπόρων Κρατουμένων.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἵνα διαθέσῃ μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 1.000.000 ἐτησίως ὑπὲρ δαπανῶν Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 12.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1926 Ν.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ Νόμου 3646, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ταμείου, παρ' ᾧ ὑρίσταται ἡ παρακαταθήκη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως, ποιεῖται τὴν ἐπὶ τῆς κατασχέσεως δήλωσιν, προκειμένου ὅμως περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ταμείου, τὴν δήλωσιν ποιεῖται ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ταμείου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου διοριζομένου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1926 Ν.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ νόμου 3646, εἶναι ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως δήλωσις ἐνεργεῖται ἄνευ συμπράξεως δικηγόρου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1926 Ν.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ Νόμου 3646)1928 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κληρώρων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 14.

Ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 24]28 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ ἐπιβαρύνσεως εἰδικῶν Ταμείων διὰ τῶν δαπανῶν τῆς Διοικήσεώς των» τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, συμμετέχοντος εἰς τὰ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διοικήσεως ἐτήσια καθαρὰ κέρδη, τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1926)3 Ἰανουαρίου 1927 Διατάγματος «περὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως Παρακαταθηκῶν καὶ Καταθέσεων παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» προβλεπόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν 20.000 αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 300.000.

Ἄρθρον 16.

Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος τελικῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου 3646)28 ἀμοιβὴ χορηγεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκ τοῦ Ἀποθεματικοῦ Κεφαλαίου τοῦ Ὑκμείου Παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ Π.Υ. ὑπάρχουσαι κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις Ἐπιμελητῶν Εἰσπράξεως λογίζονται ὡς θέσεις δ, γ, 3 ἢ α' τάξεως, καταλαμβάνονται δὲ διὰ μετατάξεως ἰσαρίθμων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἤδη ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ μονίμων ὑπολογιστῶν ἢ λογιστῶν, διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Ἐφεξῆς οἱ Ἐπιμεληταὶ Εἰσπράξεως τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Π.Υ. διέπονται ὑπὸ τῶν συναφῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τοὺς Ἐπιμελητὰς Εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ταμείων.

Ἄρθρον 18.

Πάσης φύσεως ὑλικὰ καὶ κινητὰ πράγματα ἀνήκοντα εἰς οἱανδήποτε Δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ κριθέντα ἄχρηστα κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 17-8-25 καθοριζόμενα, περιέρχονται κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐκποιοῦνται διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου περιόδου κατὰ τὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ἑκάστοτε τρόπον, ἐφ' ὅσον τὸ τίμημα τῆς ἐκποιήσεως ἀνήκει, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις αὐτῷ καὶ δὲν ἔχει προορισθῇ δι' εἰδικῶν νόμων ὡς πόρος ἑτέρου ἱδρύματος.

Ἄρθρον 19.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστᾶται παρὰ τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων Δικαστικὸν Γραφεῖον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται :

α') Ἡ διεξαγωγὴ τῶν πάσης φύσεως δικαστικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ταμείου.

β') Ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων προκυπτόντων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης περὶ Μ.Τ.Π.Υ. νομοθεσίας καὶ τιθεμένων ὑπ' ὄψει αὐτοῦ παρὰ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου καὶ

γ') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε καταρτιζομένων περὶ Μ.Τ.Π.Υ. διατάξεων.

2. Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ Γραφείου τούτου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δικηγόρος ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ τοιούτων, προσλαμβανόμενος ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν μετόχων καὶ μερισματούχων τοῦ Ταμείου τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον ὅριον ἡλικίας, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ, ἴσῃ πρὸς τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν Ἐφέτου, συντρεχούσῃ μετὰ τῆς τυχὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου λαμβανομένης ὑπ' αὐτοῦ συντάξεως καὶ τοῦ μερίσματος τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. Ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Γραφείου δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθέραν ἄσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

3. Εἰς τὸ συνιστώμενον Δικαστικὸν Γραφεῖον τοποθετοῦνται δύο ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Μ.Τ.Π.Υ. πτυχιούχων τῆς Νομικῆς ὑπαλλήλων, ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον δέον νὰ κέκτηται ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ μία δακτυλογράφος.

4. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ Γραφείου τελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελεῖ μόνιμον τακτικὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ Ταμεῖον ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀπόλυσίν του δὲ ἐφαρμόζονται αἱ ἀφορῶσαι τοὺς Νομικοὺς Συμβούλους τοῦ Κράτους σχετικαὶ διατάξεις.

5. Ὁ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικηγόρος τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. θέλει ἐξακολουθήσῃ ἀσκῶν τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα μέχρι τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἧς, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, θεωρεῖται ἀπαλλαγεὶς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὑποχρεούμενος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δικαστικοῦ Γραφείου ἁπάσας τὰς εἰς χεῖρας του δικογραφίας τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ τὰ σχετικὰ Ἀρχεῖα.

Ἄρθρον 20.

Ἡ διάταξις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Ἰουνίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν» καταργεῖται.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2055)1943 Ν.Δ. Διατάγματος «περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γενικοῦ Γραμματέως εἰς μονίμους Δημοσίους Ὑπαλλήλους» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6)1943 Νόμου προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Τὰ καθήκοντα Γενικῶν Γραμματέων Πολιτικῶν Ὑπουργείων δύνανται νὰ ἀνατίθενται διὰ Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου, εἰς δημοσίους ἐν γένει λειτουργοὺς ἢ τοιούτους Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν ἀσκοῦντας παραλλήλως καὶ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παρέχεται διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν τῆς κυρίας των θέσεως».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3729)1928 Νόμου Φ.Ε.Κ. 1)1029 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 Ἐπίτροπος διορίζεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένου, ὑπάγεται δὲ εἰς τὰς περὶ μονιμότητος διατάξεις τὰς ἀφορώσας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ περὶ μονιμότητος ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἤδη ὑπηρετοῦντα Ἐπίτροπον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Λ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Δ. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμων τέκνου τοῦ Χρήστου Γ. Φωτιάδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25—27 τοῦ Ν. Δ)τος τῆς 14)17 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων», 2) τὴν ἀπὸ 3 Σ)βρίου 1943 αἴτησιν τοῦ Χρήστου Γεωργ. Φωτιάδου, κατοίκου Θεσ)νίκης (ὁδὸς Ἀμαλίας ἀριθ. 23) περὶ νομιμοποιήσεως διὰ Δ)τος τοῦ ἐξωγάμου τέκνου του, Γεωργίου καὶ 3) τὰ συνημμένα τῇ ἄνω αἰτήσει δικαιολογητικά, ἤτοι: 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 165 τῆς 17 Μαΐου 1937 ληξιαρχικὴν πρᾶξιν γεννήσεως συνταχθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου Βερροίας, ἐξ ἧς προκύπτει, ὅτι τὴν 11 Μαΐου 1937 ἡ Ἄννα χήρα Εὐστρατίου Λιάκου, τὸ γένος Ἀριστείδου Τουλουμτζιόγλου ἔτεκεν ἐν Βερροίᾳ ἐξώγαμον ἄρρεν, ὅπερ βαπτισθὲν ὠνομάσθη Γεώργιος, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 7888 τῆς 21 Μαΐου 1943 πρᾶξιν τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσ)νίκης, Νικολάου Ἀθανασίου Χαλκιᾶ, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι, ὁ μὲν Χρῆστος Γεωργίου Φωτιάδης, δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον τὸ ἄνω ἐξώγαμον καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν διὰ Δ)τος νομιμοποίησιν, ἡ δὲ μήτηρ τοῦ ἐξωγάμου Ἄννα χήρα Εὐστρατίου Λιάκου συναινεῖ εἰς τὴν ἄνω αἰτουμένην νομιμοποίησιν, 3) τὴν ὑπ' ἀρ. 1155 τῆς 22 Ἰουνίου 1943 πρᾶξιν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης, δι' ἧς οὗτος παρέχει τὴν συναίνεσίν του εἰς τὴν αἰτουμένην νομιμοποίησιν καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 32004 τῆς 1ης Σ)βρίου 1943 πιστοποίησιν τοῦ Δημάρχου Θεσ)νίκης, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι μεταξὺ τοῦ Χρήστου Γεωργίου Φωτιάδου καὶ Ἄννης χήρας Εὐστρατίου Λιάκου, τὸ γένος Ἀριστείδου Τουλουμτζιόγλου οὐδεμία συγγένεια ὑφίσταται, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Κηρύσσομεν νόμιμον τέκνον τοῦ Χρήστου Γεωργίου Φωτιάδου τὸ ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἄννης χήρας Εὐστρατίου Λιάκου, τὸ γένος Ἀριστείδου Τουλουμτζιόγλου, γεννηθὲν ἐν Βερροίᾳ τὴν 11ην Μαΐου 1937 ἐξώγαμον ἄρρεν, ὅπερ βαπτισθὲν ὠνομάσθη Γεώργιος.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Α. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(7)

Περὶ συστάσεως Γραφείου Ἐπάρχου Ἰθάκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 943)1942 Ν. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Γραφείων Ἐπάρχων», μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 328 τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1943, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Διορίζεται ἢ τοποθετεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, Ἔπαρχος, συνιστωμένη πρὸς τοῦτο τοῦ οἰκείου Γραφείου, ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἰθάκης τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας.

Ἕδρα τοῦ Ἐπάρχου ὁρίζεται ἡ Ἰθάκη, περιφέρεια δ' αὐτοῦ ἡ τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1943

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

(8)

Περὶ προαγωγικῶν ἐξετάσεων Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Δ. «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.», τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Α. Ν. 1477)1938, τὴν ὑπ' ἀριθ. 25)1943 πρᾶξιν τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1940 Δ)τος «περὶ φοιτήσεως καὶ ἐξετάσεων ἐν ταῖς Ἀνωτάταις Σχολαῖς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

6. Σπουδαστὴς προάγεται ἐκ τινος τάξεως σχολῆς εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τῆς ἰδίας Σχολῆς ἐφ' ὅσον ἐξεπλήρωσεν ἀπάσας τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὑποχρεώσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἵδρυμα παρηκολούθησεν τὰ μαθήματα μετὰ τῶν φροντιστηρίων, τῶν ἐφαρμογῶν καὶ τῶν ἀσκήσεων, παρέδωκε ἐμπροθέσμως καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν διδασκόντων προβλεπόμενα στοιχεῖα ἐξεπλήρωσεν ἐν γένει πάσας τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων Καθηγητῶν καθορισθείσας ὑποχρεώσεις καὶ τέλος ἐφ' ὅσον ἔλαβε γενικὸν μέσον βαθμὸν καθολικῆς ἐτησίας προόδου εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοὐλάχιστον πέντε (5).

Ὡς γενικὸς μέσος βαθμὸς λογίζεται τὸ πηλίκον τοῦ ἀθροίσματος τῶν γινομένων τῶν δι' ἕκαστον μάθημα ἐτησίων βαθμῶν προόδου τοῦ σπουδαστοῦ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἑκάστου μαθήματος συντελεστὴν βαρύτητος διὰ τοῦ ἀθροίσματος ὅλων τῶν συντελεστῶν τούτων.

7. Σπουδαστὴς τάξεώς τινος Ἀνωτάτης Σχολῆς μὴ λαβὼν γενικὸν μέσον βαθμὸν ἐτησίας προόδου εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοὐλάχιστον πέντε (5) ὑποχρεοῦται εἰς ἐκ νέου παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τῆς αὐτῆς τάξεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται διὰ πάσας τὰς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1943 καὶ ἐντεῦθεν διεξαγομένας προαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας Ὑπουργὸς
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ